

«هوالحكيم»

«امامت در شیعه»

سخنران:

دکتر باقرپور کاشانی

بحث امامت رو از لحاظ لغت و اصطلاح در مکتب تشیع عرض بکنم:
از لحاظ لغت، هر کسی یا هر چیزی که در کارها به او اقتدا بشه، اون میشه
امام! امامت رو این گونه در کتب لغت مطرح کردن. یعنی اون چیزی که
افراد به اون اقتدا میکنن. در «لسان العرب» - جلد اول - صفحه‌ی ۱۵۷ و
بسیاری از کتب لغت، این مسئله رو مطرح کردن. از لحاظ اصطلاح شیعه
هم امامت، رهبری دنیایی و دینی، به تعبیری نیابت از نبی اکرم ﷺ و این که
مقام حجت‌الهی رو داشته باشن؛ که همه‌ی این‌ها مکمل همدیگه هستن.
یعنی امام فقط به عنوان خلیفه‌ی ظاهری وظیفه نداره! بلکه این که وظیفه‌ای
که خداوند محول کرده به امام معصوم، این که رهبری دین و دنیا رو داشته
باش.

و این که جانشینان نبی اکرم ﷺ باشند، همین طور که خداوند متعال، پیامبر اکرم را به عنوان حجت خودش انتخاب کرد، ۱۲ وصی و ۱۲ خلیفه هم به عنوان حجج الهی خود و جانشینان نبی اکرم مطرح کرد. پس اینها این گونه نیست که توسط شخص نبی انتخاب شده باشند! نبی اکرم این را تصریح کردن. اما وقتی از پیامبر خاتم سؤال می‌کنند آیا این انتخاب شماست در خصوص امیر المؤمنین؟ می‌فرمایند: خدا این گونه انتخاب کرده و اینها حجت الهی هستند. خب پس این هم روشن است که امامتی که در تشیع ما مطرح می‌کنیم، به چه معنایی.

اللَّهُمْ عَجلْ لِولِيَّ الْفَدَحْ